

UUSI AIKA

”NYT ON AIKA VALITA HYVÄ
ELÄMÄ JA TULEVAISUUS, JOKA
ON MAHDOLLINEN.”

*Me voimme päästä irti nykyisestä
kestämättömästä elämäntavastamme
ja maailmastamme ja luoda uuden maailman, joka ei ole enää
ristiriidassa oman itsemme ja tulevaisuutemme kanssa.*

Sisällys

IRTI KAPITALISMISTA – ME TEEMME SEN YHDESSÄ.....	3
Arabikevät käynnisti muutosten aallon.....	3
Evolutiivinen muutosikkuna on avautumassa	5
Occupy Movement – minkä puolesta, mitä vastaan?	6
Systeemiriskit ja ”luova tuho”	8
Kapitalistinen järjestelmä ei ole elämän mukainen	9
Me luomme kapitalismin – me voimme myös lopettaa sen	10
Äänestämättä jättämisestä poliittinen voima	12
Oikeus luopua epäeettisestä työstä kapitalismin hyväksi	15
Talouskasvupakosta luopuminen	16
Me teemme sen yhdessä.....	18
Nykyinen maailmamme ei ole mahdollinen.....	19

Elämäntapamme muuttuu, kun puramme uskomuksiamme ..	21
Sanoista tekoihin – me teemme sen yhdessä	22
Kestävä vetäytyminen uuteen aikaan	24
Et ole yksin.....	26
Mikä on uuden ajan lupaus?	27
Uusi aika antaa sinulle uusia herkkyyksiä.....	28
Päätös, jonka teemme sydämessämme	30
Me olemme se muutos, jonka maailmamme tarvitsee.....	31
Kysy itseltäsi: välitätkö?.....	32
Ratkaisevat kysymykset.....	34
Keskeiset teesit.....	35

© Timo Nikkilä 2016

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-330-389-8

IRTI KAPITALISMISTA – ME TEEMME SEN YHDESSÄ

Kapitalismista merkitykselliseen elämään on kuvaus siitä, kuinka murramme kapitalismin kahleet, luomme uuden, merkityksellisen elämän itsellemme ja teemme maailmastamme kestävä ja mahdollisen.

Arabikevät käynnisti muutosten aallon

Mistä on kysymys keväällä 2011 arabimaista alkaneissa kansannousuissa ja mielenosoituksissa, jotka kulminoituivat 15. lokakuuta 2011 ympäri maailmaa yli 1000 kaupungissa ja vajaassa 100 eri maassa pidettyihin mielenilmauksiin ja jotka jatkuvat yhä eri puolilla maailmaa? Mikä on saanut liikkeelle ihmiset eri maanosista, eri kulttuureista ja eri yhteiskunnallisista järjestelmistä osoittamaan mieltään ja sanomaan ”nyt riittää”?

Ajankohtaisten länsimaiden velkakriisin ja talousongelmien ja arabimaissa diktatuurisen vallan väärinkäytösten ja korruption takana on jo vuosia, jopa vuosikymmeniä jatkunut kehitys, joka on nyt saavuttamassa lakipisteensä. Yhteistä näille mielenilmaisuille onkin juuri niiden erilaisuus ilmiöiden tasolla, mutta yhteneväisyys ihmisen tasolla.

Ensinnäkin kyseessä on demokratian kriisi. Demokraattinen yhteiskunnallinen järjestelmä, jossa kansan edustajina ovat poliitikot, on menettämässä oman valtansa talousvallalle ja globaalille finanssijärjestelmälle. Näin on päässyt tapahtumaan, koska viime vuosien talouskasvu on pääsääntöisesti perustunut velalle ja sen

jatkuvalle kasvulle. Nyt, velkamäärän saavuttaessa kipupisteen, valta on luisumassa velallisilta velkojille. Nyt ovat siis velkaantuneet myös valtiot ja yhteiskunnat, joiden käsissä poliittinen valta on ollut. Koska poliittinen päätöksenteko ei ole pystynyt tätä kehitystä "aina seuraavien vaalien" pelossa katkaisemaan tai saattamaan poliittiseen hallintaan, on vääjäämätön tapahtunut. Valta on nyt kasvottomalla, alati kasvavia riskejä ja tuottoja etsivällä globaalilla finanssijärjestelmällä. Poliittinen valta on myös itse samastunut uuteen eliittiin ja on ollut siksi kykenemätön näkemään asioiden todellista luonnetta ja näkemään sitä tavallisen kansalaisen ja aidon todellisuuden näkökulmasta. Nyt on syntymässä tilanne, jossa kaksi sokeaa yrittää auttaa toisiansa.

Toiseksi kyseessä on taloudellisen eriarvoisuuden kasvu ja siitä syntyneet "yläluokka" ja "alaluokka", joista jälkimmäiseen on nyt myös keskiluokka hyvin nopeasti vaipumassa. Kehittyvissä maissa taloudellinen eriarvoisuus on ollut jo kauan itse valtarakenteissa ja yhteiskuntajärjestelmissä, mutta länsimaissa taloudellinen eriarvoisuus on nyt myös saavuttamassa pisteen, jossa suuren keskiluokan usko ja toivo "omasta unelmasta" on romahtamassa, ja tämä kärjistää kriisin. Työttömyys kasvaa, oman asunnon hankkiminen vaikeutuu, kohtuullisen elintason saavuttaminen normaalilla työnteolla on yhä vaikeampaa ja erityisesti nuorison tulevaisuuden usko on häviämässä.

Nyt tämä kaikki on tullut myös kaikkien näkyville Internetin ja sosiaalisen median kautta, ja näin ollen tietoisuus aikamme haasteista ja ongelmista on saavuttanut kriittisen massan. Emme voi enää sulkea silmiämme, vaikka itsellämme vielä menisikin hyvin tai kohtuullisesti. Muutoksen tarve ja myös mahdollisuus on tullut mahdolliseksi.

Evolutiivinen muutosikkuna on avautumassa

Kaksi asiaa, jotka ovat selvimmin ympäri maailmaa tapahtuvissa Occupy Movement -mielenosoituksissa olleet näkyvillä, ovat demokraattisen järjestelmän vallan menetys ja taloudellinen eriarvoisuus. Näiden taustalla on kuitenkin meneillään myös paljon syvällisempiä muutoksia. Eri maailmankuvien, arvomaailmojen ja kulttuurien kyllästymisaste on lähestymässä, mikä saa ihmiset eri puolilla maailmaa samanaikaisesti lähtemään etsimään uutta arvoperustaa ja maailmankuvaa itsellensä ja ympäröivälle kulttuurille. Modernin maailman yltiöliberalistinen ja kapitalistinen järjestelmä sekä myös demokraattinen järjestelmä ovat saavuttamassa omat lakipisteensä, ja niiden on joko uudistuttava hyvin radikaalisti tai ne tulevat romahtamaan ja tekemään tietä uusille, vielä syntymässä oleville suorille, vapaille ja kestäville demokratialle, taloudelle ja elämäntavalle. Internetin sosiaalinen media on nyt muuttumassa reaalielämän sosiaaliseksi liikehdinnäksi, jota globaali tietoisuus ja läsnäolo ihmisten välillä vievät eteenpäin.

Avautumassa on evolutiivinen muutosikkuna. Länsimaissa on tapahtumassa modernin maailman murros ja kehittyvissä maissa diktatuurien kaatuminen. Globaali sosiaalinen media, joka toimii tämän kaiken esille tuojana ja organisaattorina, antaa muutokseen tarvittavan läpinäkyvyyden. Ja tämä kaikki on nyt yhtä aikaa tapahtumassa eri puolilla maailmaa. Lähikuukausien ja -vuosien aikana nähtäväksi jää, onko tämä alku ”suurelle murrokselle” vai vain hetkellinen ihmisten pahoinvoinnin, voimattomuuden ja suuttumuksen ilmaisu. Kuten menneiltä vuosikymmeniltä tiedämme, vallankumouksen alkamisen ennustaminen on hyvin vaikeaa – se alkaa monesti hyvin pienestä ja yllättäen, mutta kun sille on

sosiaalinen ja evolutiivinen tilaus, niin se saa tuulta siipiensä alle eikä mikään enää voi estää sitä.

Occupy Movement – minkä puolesta, mitä vastaan?

Meneillään olevassa Occupy Movement -liikehdinnässä voidaan nähdä yhteisiä tavoitteita ja teemoja, joiden puolesta ihmiset vallitsevasta maailmankuvasta ja kulttuurista riippumatta ovat lähteneet liikkeelle:

- mahdollisuus luoda ”oma unelmansa”, joka mahdollistaisi kohtuullisen elintason, turvallisuuden, elämän hallinnan ja tyytyväisyyttä tuottavan elämän
- vapaus, oikeudenmukaisuus, taloudellinen ja sosiaalinen tasa-arvo
- suora, osallistuva ja osallistava vapaa demokratia, joka toteutuu sekä paikallisella että globaalilla tasolla
- ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävä talous- ja yhteiskuntajärjestelmä, joka huolehtii myös tulevien sukupolvien oikeuksista ja mahdollisuuksista hyvään ja kestävään elämään

Asioita ja ilmiöitä, joita liikkeelle lähteneet ihmiset vastustavat, ovat ainakin korruptoitunut taloudellinen ja poliittinen eliitti, eriarvoisuutta ja kahtiajakoa kasvattava valtarakenne niin politiikassa kuin taloudessa, yltiöliberalistinen, kapitalistinen talous- ja finanssijärjestelmä, jossa rahanvalta kävelee demokratian ja kansalaisten vaikutusmahdollisuuksien ylitse, ja kestäättömät järjestelmät joka tasolla. Muutosajureina ovat yksilöiden

pahoinvointi oman ”vallan ja vapauden” menetyksen vuoksi, yhteiskunnallisesta ja taloudellisesta järjestelmästä vastaavien toimijoiden väärinkäytökset, korruptio ja ylimielisyys, jotka suuttavat ihmisiä, sekä evolutiivinen muutospainne kohti seuraavaa arvomaailmaa ja maailmankuvaa, joka länsimaissa on postmoderni ja muualla maailmassa traditionaalinen tai moderni. Ne ovat luomassa painetta muutokseen, ja perusmuutosajuri on ”nykyiselle menolle on oltava vaihtoehto – ja onkin”.

Nykyistä taloudellista ja yhteiskunnallista järjestelmää ei tarvitse kaataa tai romahduttaa. Se tekee sen ihan itse – se kaatuu omaan mahdottomuuteensa. Meidän tulee valmistautua jälleenrakentamaan maailmamme uudestaan, mutta ei vanhalle pohjalle, vaan uudelle, vapaalle, oikeudenmukaiselle ja kestäväälle pohjalle. Riittää, että tuomme julki sen, mitä mieltä olemme nykyisistä järjestelmistä, mikä niissä on perustavanlaatuisesti vialla ja mikä on se vaihtoehto tai ainakin sen vaihtoehdon uusi perusta, jolle tulevaisuus tulee rakentaa. Jos, kuten toivon, se on vapaiden ihmisten vapaa maailma, jossa kaikki ihmiset pystyvät ilmaisemaan ja toteuttamaan itseänsä vapaasti ja kestävästi riippumatta vallitsevasta maailmankuvasta ja arvomaailmasta, uskon, että tämä uusi maailmanjärjestys syntyy alhaalta ylöspäin ilman keskusjohtoisuutta ja sitä tukevia valtarakenteita. Kaikkien ihmisten ei tarvitse välttämättä muuttua, mutta meidän kaikkien tulee nähdä aikamme totuus silmästä silmään – näin emme voi enää kovin kauan jatkaa. Tarvitsemme uuden alun. Muutos ja murros kyllä muuttavat sekä meidät sisäisesti että myös ulkoisen maailmamme. Edelläkävijöitä ja rohkeita muutoksen ja murroksen etujoukkoja toki tarvitaan.

Onko tämä vain utopistista ajattelua vai todellinen vaihtoehto,

niin siitä päätämme sinä ja minä ja me kaikki yhdessä. Vallankumouksia on tapahtunut ja uusia maailmanjärjestyksiä on luotu ennenkin, joten miksi se ei olisi nyt mahdollista, nykyisen globaalien tiedonvälityksen ja läsnäolon aikakaudella?

Systemiriskit ja ”luova tuho”

Nykyinen kapitalistinen ”vaurauden kasautumisen” järjestelmä sisältää systemiriskin, kuten kaikki järjestelmät niin luonnossa kuin ihmisten luomina. Se sisältää riskin siitä, että lopulta se aiheuttaa oman tuhonsa, koska se ei voi pysäyttää tai edes hidastaa omaa järjestelmänsä kehitystä – muuten kuin ”luovan tuhon” kautta. Talousjärjestelmän systemiriski on se, että se lopulta kasaa varallisuutta harvojen käsiin ja nämä harvat eivät ole siitä valmiita muille jakamaan. Talousjärjestelmämme on nyt tässä ”luovan tuhon” vaiheessa. Voimme vaikuttaa siihen, kuinka kalliiksi ja vaikeaksi tämä muodostuu, mutta emme itse systemiriskin toteutumiseen.

Poliittisen järjestelmän systemiriski on ”uudet vaalit ovat aina tulossa”. Tämä vie vallanhaluisilta poliitikoilta uudistumiskyvyn ja päätöksentekokyvyn, jota tarvittaisiin estämään esimerkiksi taloudellisen järjestelmän eriarvoistavaa kehitystä tai yhteiskunnallista hajaannusta. Näyttää siltä, että vain luova tuho pystyy sen myös poliittisessa järjestelmässä tekemään.

Taloudellinen ja poliittinen eliitti elävät ”yhden mahdollisen maailman” unessa. Tässä näennäistodellisuudessa järjestelmä on suurempi kuin ihminen, jota sen pitäisi edustaa ja jonka etuja sen pitäisi puolustaa. Eliitti on menettänyt kosketuksensa todelliseen elämään, todelliseen ihmisyyteen ja aitoon todellisuuteen, jossa ihmiset elävät. Voimmeko syyttää heitä siitä? Toki voimme, mutta

auttaako se? En usko. Meidän on herätettävä heidät unestaan ja näytettävä heille, mitä todellinen demokratia, yhteisöllisyys ja vapaus oikeasti ovat. Meidän tulee näyttää heille se, kuinka voimme yhdistyä ja olla yhtä kaikessa siinä monimuotoisuudessa, rikkaudessa, erilaisuudessa ja intressien ristiaallokossa, jossa me maailman ihmiset elämme. Meidän tulee näyttää heille yhteytemme ja yhteinen tavoitteemme, joka yhdistää erilliset ja erityiset intressimme ja tavoitteemme. Tästä on kyse myös viikkoja ja kuukausia kestävässä valtauksissa ja telttakylissä. Ne antavat esimakua ja luovat uusia vapaita tapoja olla yhdessä ja elää. Alku on vaatimaton, mutta alku kuitenkin.

Kapitalistinen järjestelmä ei ole elämän mukainen

Kapitalistinen talousjärjestelmä ja sitä tukeva yhteiskunnallinen ja valtiollinen järjestelmä eivät ole mitään ”ulkoa annettuja ikuisuuksia ja totuuksia”, vaan ne syntyvät meidän omasta toimestamme ja työstämme joka hetki. Kun elämämme merkityksellisestä tekemisestä on muodostunut abstraktia palkkatyötä, jossa työn tulos ei ole enää tekijänsä hallussa tai hallinnassa, niin tämä tekemisen muuttuminen työksi on synnyttänyt myös kapitalistisen järjestelmän ja ylläpitää sitä.

Kapitalistinen järjestelmä puolestaan luo sitä tukevan yhteiskunnallisen todellisuuden ja valtiokoneiston, jota voisi kutsua ”erillisyyden ja erillistämisen järjestelmäksi”. Tämä kaiken erillistävä järjestelmä on vienyt meiltä otteen omasta elämästämme ja ulkoistanut sen osaksi tätä järjestelmää. Yhä suurempi osa elämästämme on riippuvainen taloudesta ja valtiollisesta,

yhteiskunnallisesta koneistosta. Meistä on tullut hyvinvointivaltion otteessa eläviä, ei vapaita toimijoita.

Me itse olemme luoneet kapitalistisen ja yhteiskunnallisen järjestelmän, joka on tehnyt elämästämme erillistä ja ulkoistettua. Vain me itse voimme ne myös purkaa ja palauttaa elämämme jälleen ”yhdeksi ja kokonaiseksi” – sellaiseksi kuin elämä luonnollisesti on. Ratkaisu tämän erillisyyden ja sen synnyttämän kapitalistisen ja yhteiskunnallisen järjestelmän purkamiseksi on kääntää tämä joka hetki tapahtuva ”luomisprosessi” päinvastaiseksi. Muuttamalla abstrakti palkkatyö jälleen merkitykselliseksi, elämäämme tukevaksi ja siihen kiinteästi liittyväksi elämän aktiviteetiksi ja palauttamalla elämämme jälleen ”yhdeksi ja kokonaiseksi” myös kapitalistinen ja yhteiskunnallinen erillistämisen järjestelmä muuttuu elämää tukevaksi ja edistäväksi.

Olennaista on nyt huomata, että se järjestelmä, jota vastaan tällä hetkellä eri puolilla maailmaa kiivaasti taistellaan, on meidän itsemme luoma ja ylläpitämä järjestelmä. Meidän itsemme on se myös purettava ja palautettava elämää tukevaksi ”yhdeksi ja kokonaiseksi” todellisuudeksi. Muutos ei tapahdu hetkessä, mutta se on mahdollinen. Taistelua emme voita vain vastustamalla, vaan meidän tulee vetää tukemme pois nykyiseltä ja lähdeittävä luomaan uutta todellisuutta, joka ei enää perustu erillistämiseen vaan palauttamiseen yhdeksi ja kokonaiseksi.

Me luomme kapitalismin – me voimme myös lopettaa sen

Me luomme ja ylläpidämme kapitalistista taloudellista, sosiaalista ja poliittista järjestelmää omalla palkka- tai muulla ansiotyöllämme ja

kulutuksellamme, joita toteutamme markkinoilla. Koska me itse luomme ja tuemme tätä järjestelmää, niin me itse voimme myös lopettaa sen tukemisen ja lopulta viedä siltä elinvoiman – voiman, joka on nyt muodostumassa uhkaksi itsellemme ja maapallomme elinvoimalle.

Me voimme luoda ”murtumia” kapitalismiin eli luoda elämässämme tilanteita ja tapahtumia, joissa toimimme ja elämme toisella tavalla ja näin toimien lakkaamme tukemasta kapitalistista järjestelmää. Nämä murtumat avaavat meille myös mahdollisuuksia nähdä toisenlainen maailma mahdollisena ja luoda sitä tässä ja nyt. Voimme elää uuden maailman todeksi omassa elämässämme jo nyt, eikä meidän tarvitse odottaa tulevaa kapitalistisen järjestelmän lopettavaa vallankumousta tai romahdusta. Se, miten elämme ja toimimme, muodostuu poliittiseksi kannanotoksi ja voimaksi, joka lopulta luo uuden maailman.

Kapitalismi syntyy, kun mielekäs ja konkreettista hyötyä tuottava tekemisemme muuttuu vaihdanta-arvoa luovaksi abstraktiksi palkkai- tai muuksi ansiotyöksi markkinoilla, joilla kaiken arvo määritetään rahan avulla. Työmme tuottaa välineitä voiton tekemiseen tavaroiden ja palveluiden avulla, jotka monesti ovat vain turhakkeita, ekologisesti ja sosiaalisesti kestäväntöntä kulutusta, mutta eivät tuota välineitä hyvän elämän toteuttamiseen ja merkityksen luomiseen omaan elämäämme. Abstrakti työ luo meille myös erilaisia identiteettejä ja rooleja, jotka luovat sosiaaliset suhteemme, ja täten myös nämä sosiaaliset suhteemmekin perustuvat usein kapitalismiin ja sen eteen tekemäämme työhön, ei aitoon yhteisöllisyyteen tai vuorovaikutukseen toisen ihmisen itsensä kanssa.

Kun luovomme tekemästä ja ylläpitämästä kapitalismia, niin silloin palautamme elämänhallintamme ja

itseääräämisoikeutemme takaisin itsellemme ja elämän luonnollisen merkityksen ja arvokkuuden elämäämme. Tavoitteenamme on palauttaa yhteys omaan itseemme, ympäröivään luontoon, elämäämme ja kanssaihmeisiimme – luoda aitoa yhteisöllisyyttä ja vuorovaikutusta, joka saa aikaan ja ylläpitää merkityksellistä tekemistä ja mahdollistaa kestävä ja vastuullisen elämäntavan toteuttamisen. Elämäntavan ja itsemme toteuttamisen tavalla, joka ei ole ristiriidassa muun elämän ja ihmisten kanssa.

Kun luovomme kapitalismista, kysymys on voimaantumisestamme ja elämän saamisesta takaisin elämäämme. Nyt olemme monesti kadottaneet luonnollisen elämämme ja ihmisyytemme kapitalismin luomaan toiseuteen ja ulkopuolisuuteen. Olemme menettäneet merkityksen ja arvokkuuden elämästämme. Luomalla murtumia kapitalismiin ja luomalla uutta maailmaa todeksi elämässämme tässä ja nyt omasta elämästämme ja toiminnastamme tulee poliittinen voima ja tapa luoda merkitystä ja arvokkuutta elämäämme. Tästä tavoitteesta olemme varmastikin samaa mieltä. Yhtä tärkeää kuin "kapitalismin murtaminen" on se, että saamme takaisin elämäämme merkityksen ja arvokkuuden, joka usein on hävinnyt "tavarakasan" alle. Hyvä merkityksellinen elämä itselle on hyvä elämä myös muille ja maapallolle – kaksi kärpystä yhdellä iskulla. Lisäksi meidän tulee toimia tavalla, joka luo uusia käytäntöjä ja sosiaalisia innovaatioita. Niiden avulla luomme uuden, kestävämmän ja paremman maailman.

Äänestämättä jättämisestä poliittinen voima

Onko todellinen ongelmamme se, että julkinen sektorimme velkaantuu, taloutemme ei kasva ja hyvinvointivaltiomme kurjistuu

eikä pysty kohta enää vastaamaan sille asetettuihin toiveisiin? Onko todellinen ongelmamme se, että emme pysty enää kuluttamaan niin paljon kuin menneinä vuosina ja joudumme tyytymään vähempään?

Onko ratkaisu näihin ongelmiimme talouden elvyttäminen velaksi, julkisen sektorin säästöpolitiikka, palkkojen alentaminen vai verojen ja maksujen korottaminen? Vai onko ratkaisu näihin ongelmiimme se, että jatkamme kulutustamme velaksi ja uskomme talouskasvun jälleen käynnistyvän ja korjaavan kaikki ongelmamme?

En usko.

Todellinen ongelmamme on se, että kaikki ongelmamme ja niiden ratkaisuyrityksemme tapahtuvat ns. ”yhden mahdollisen maailman” todellisuudessa eli että kuluttaminen ja sen luoma talouskasvu ovat kaikkien ongelmiemme syynä ja myös ratkaisuna. Talouskasvu ja aineellinen kuluttaminen ovat uhkaamassa muuttaa ilmastoamme radikaalisti ja tuhlaamassa maapallomme luonnonvarat loppuun asti, muuttaen ne jätteiksi ja tuhoten näin maapallomme elinvoimaisuuden ja monimuotoisuuden. Ja poliittisen järjestelmämme ainoana tavoitteena tässä yhden mahdollisen maailman mallissa on luoda talouskasvua ja kuluttamista entistä enemmän.

Todellinen ongelmamme on talouskasvu, aineellinen kuluttaminen ja niiden kasvattamiseen keskittynyt poliittinen ja taloudellinen järjestelmä, jota me itse tuemme äänestämällä edustukselliseen demokratiaan kuuluvissa vaaleissa ja aineellisen kuluttamisemme myötä. Jos oikeasti olemme huolissamme maapallomme elinvoimasta ja monimuotoisuudesta ja elämämme edellytysten säilyttämisestä myös tuleville sukupolville, niin meidän tulee lopettaa tämän kapitalistisen taloudellisen ja poliittisen

järjestelmän tukeminen vähentämällä omaa yli välttämättömän menevää aineellista kuluttamistamme ja pidättäytyä äänestämistä ihmisiä ja puolueita, joiden ainoa tavoite on talouskasvun ja kuluttamisen mahdollisuuksien kasvattaminen entisestään. Valitettavasti kaikki puolueet ovat erilaisista poliittisista keinoistaan ja ohjelmistaan huolimatta talouskasvun ja kuluttamisen kasvun asialla. Siksi ainoa looginen johtopäätöksemme on olla äänestämättä.

Nyt moni meistä jättää jo äänestämättä, koska on turhautunut poliitikkojemme kyvyttömyyteen keskittyä tulevaisuutemme kannalta olennaisiin asioihin ja kykyyn keskittyä vain talouskasvun ja kuluttamisen kasvattamiseen. Mutta usein tämä äänestämättä jättäminen on passiivista jättäytymistä yhteiskunnallisen vaikuttamisen ulkopuolelle eikä edistä vaihtoehdoisen politiikan syntymistä, jota todella tarvitsemme. Se politiikka keskittyy maapallomme ja oman tulevaisuutemme kannalta olennaisiin asioihin ja etsii ratkaisuja niihin.

Me tarvitsemme nyt käännteistä vallankumousta ja aktiivista passiivisuutta. Meidän tulee muuttaa äänestämättä jättämisemme aktiiviseksi ja vahvaksi kannanotoksi ja voimaksi, joka pakottaa poliittisen järjestelmämme radikaaliin muuttumiseen. Kun riittävän moni meistä jättää äänestämättä ja äänestysvilkkaukset ja -prosentit putoavat reilusti alle 50:n, niin voimme aidosti esittää vaatimuksia siitä, että edustuksellinen demokraattinen järjestelmämme on menettänyt legitimititeettinsä eikä sillä ole enää oikeutta edustaa meitä. Uskon, että tässä tilanteessa herää uusia poliittisia liikkeitä, jotka eivät edusta talouskasvuun ja kuluttamiseen keskittyvää, vaan aitoon ja kestävään hyvinvointiin ja sen varmistamiseen keskittyvää yhteiskunnallista vaikuttamista ja toimintaa ja jotka suosivat aktiivisempaa kansalaisvaikuttamista ja suoraa osallistumista

yhteiskunnalliseen päätöksentekoon. Tämän lisäksi meidän tulee luonnollisesti itse elää kestävällä tavalla ja vähentää omaa aineellista kulutustamme ja luontoon kohdistuvaa rasisustamme ja etsiä keinoja elää entistä vastuullisemmin ja elämästämme vastuuta ottaen.

Meidän tulee nyt tehdä äänestämättä jättämisestämme hyve ja poliittinen voima. Valittamalla ja vastustamalla nykyistä poliittista järjestelmäämme mutta silti äänestämällä aina samat puolueet vaihtuvin väliajoin valtaan emme tule saamaan muuta kuin talouskasvun ja kuluttamisen kasvattamiseen keskittyvää poliittista toimintaa. Ja se ei voi olla tavoitteemme, jos aidosti olemme huolissamme tulevaisuudestamme.

Einsteinin mukaan hulluuden määritelmä on ”tehdä asiat toistuvasti samoin ja odottaa erilaisia tuloksia”. Tämä pätee myös nykyiseen poliittiseen järjestelmäämme. Äänestää toistuvasti samoja puolueita ja odottaa erilaisia tuloksia on hulluutta.

Oikeus luopua epäeettisestä työstä kapitalismin hyväksi

Vakaumuksellisesta uskonnollisesta tai eettisestä syystä voi Suomessa esimerkiksi kieltäytyä aseellisesta palveluksesta armeijassa ja suorittaa sen muulla tavalla. Eikö samalla tavalla tulisi olla mahdollisuus eettisestä syystä kieltäytyä esimerkiksi merkityksettömästä palkka- tai muusta ansiotyöstä, jonka avulla tuetaan ja luodaan yhä kasvavaa taloudellista ja sosiaalista eriarvoisuutta ja luontoa ja elinmahdollisuuksiamme uhkaavaa kapitalistista taloudellista, sosiaalista ja poliittista järjestelmää, ja suorittaa sen sijaan jotakin sellaista, mikä päinvastoin luo merkitystä ja arvokkuutta elämäämme, ja tavalla, joka ei ole ristiriidassa muun

elämän ja ihmisten kanssa? Kansalaisvelvollisuutemme ei voi olla tehdä elämästämme kestäväntöntä ja vastuutonta ja olla mukana tuhoamassa maapallomme elinvoimaa ja monimuotoisuutta, joka uhkaa lastemme tulevaisuutta. Vai voiko?

Ei, me tarvitsemme aitoja mahdollisuuksia tehdä merkityksellistä "työtä" paremman, kestävämmän ja vastuullisemman elämän ja huomisen eteen. Tällä hetkellä se, mikä on todella arvokasta hyvän elämän ja tulevaisuuden näkökulmasta, on monesti arvotonta eli siitä ei olla valmiita maksamaan rahaa, ja siksi esimerkiksi perustulo antaisi taloudellisen mahdollisuuden hyvän tekemiseen. Eli perustulo olisi korvausta luopumisesta turhasta aineellisesta kulutuksesta ja korvausta hyvän tekemisestä.

Taloukasvupakosta luopuminen

Rajaton aineellinen taloukasvu rajallisella maapallollamme ei ole mahdollista. Tämä on totuus, joka meidän tulee ymmärtää, ja sen jälkeen aloittaa tämän taloukasvupakon ja kasvun purkamisen. Kasvun purkamisessa – sen onnistuneessa toteuttamisessa – on olennaista se, että se perustuu uusille arvoille, joita ovat vapaa ihmisyyys, ekologinen, sosiaalinen ja taloudellinen kestävyys, hyvä elämä kaikille jne. Se mahdollistuu vain näiden uusien arvojemme kautta ja avulla. Nämä uudet arvomme luovat meille uuden, kasvuttomaan talouteen ja elämänmyönteisyyteen perustuvan maailmankuvan, joka puolestaan muuttaa käyttäytymistämme ja elämämme valintoja näiden uusien arvojemme mukaisiksi.

Uusi maailmankuva ja sen perustana olevat uudet arvomme syntyvät uudesta todellisuuskäsityksestämme, joka ei ole enää mekanistinen ja materialistinen, vaan orgaaninen, elämä- ja

evoluutiokeskeinen. Uusi todellisuuskäsityksemme luo meille uuden tavan havainnoida, nähdä ja tulkita ympäröivää maailmaamme ja todellisuuttamme. Se luo ns. uuden paradigman, joka luo uudet arvot ja uuden maailmankuvan sekä muuttaa käyttäytymisemme. Nämä yhdessä luovat edellytykset kasvuttomalle ja kestäväälle taloudelle ja nykyisen talouskasvupakon purkamiselle.

Kasvun purkaminen ja elämämme, taloutemme ja yhteiskuntiemme saattaminen kestäviksi eivät tule onnistumaan ilman tätä uutta paradigmaa, joka kumpuaa uudesta orgaanisesta, elämä- ja evoluutiokeskeisestä todellisuuskäsityksestä. Ja vain me itse voimme muuttaa omaa todellisuuskäsitystämme ja lopulta myös omaa käyttäytymistämme. Me olemme se muutos, jota maailmamme tarvitsee, kuten Gandhi on viisaasti todennut. Maailma muuttuu, kun me muutumme. Maailma ei muutu, jos me emme itse muutu. Tämä on toinen totuus, joka meidän on hyväksyttävä ”rajaton aineellinen kasvu ei ole mahdollista rajallisella maapallomme” - totuuden lisäksi.

Jotta pystyisimme toimimaan merkittävästi toisella tavalla, esimerkiksi elämään ekologisesti kestäväällä tavalla, se vaatii meiltä todellisuuskäsityksemme muutosta. Me emme muuta käyttäytymistämme, jos emme muuta sitä, miten ja millaisena maailman näemme. Otetaan muutama esimerkki:

Jos näemme esimerkiksi maapallon olevan vain ”kasa kuollutta kiveä”, joka matkaa halki elottoman maailmankaikkeuden ilman sen suurempaa tarkoitusta ja jonka luonnonvarat ovat vain meitä varten olemassa, niin luonnon hyödyntäminen ”loppuun asti” oman lyhyen tähtäimen hyvinvointimme vuoksi on ymmärrettävää ja hyväksyttävää. Mutta jos näemme maapallomme elävänä, maailmankaikkeuden ihmeellisenä ihmisten, eläinten ja muun

elonkehon muodostamana ekosysteeminä, jossa oma hyvinvointimme on riippuvainen tämän kokonaisuuden hyvinvoinnista, niin silloin on oman etumme mukaista ja luonnollista suojella tätä kokonaisuutta ja elää sen luomissa rajoissa kestäväällä tavalla.

Tai jos näemme, että oman elämämme tarkoitus on tuottaa itsellemme yhä enemmän rahaa, tavaraa, mainetta, nautintoa ja hyvää elämää, niin itsekeskeisyys ja oman itsemme palvominen ja etujemme puolustaminen jatkuvan kasvun ja kehityksen avulla on luonnollista ja järkevää toimintaa. Mutta jos näemme itsemme ja elämämme osana elämän luonnollista kiertokulkua ja elämän ekosysteemiä, niin on luonnollista ja merkitystä antavaa elää ekologisesti kestävästi ja vastuullisesti.

Kun vaihdamme todellisuuskäsityksemme itsekeskeisyydestä ja oman itsemme edusta elämäkeskeisyyteen ja elämän etuun, silloin myös oma käyttäytymisemme ja elämäntapamme muuttuvat tätä uutta todellisuuskäsitystämme vastaavaksi. Toki meidän tulisi elää ekologisesti kestävästi ja vastuullisesti, vaikka emme muuttaisikaan todellisuuskäsitystämme, mutta silloin se täytyisi tehdä pakolla ja vasten omaa "totuuttamme". Ja niinhän emme tee.

Me teemme sen yhdessä

Uusi aika ja siihen perustuva uusi elämäsi tekevät sinusta vapaan ja onnellisen ihmisen ja antavat elämällesi merkityksen, kunhan teet siitä totta omassa elämässäsi ja vapaudut nykyisen todellisuutemme rajoittavista käsityksistä. Uusi aika antaa ihmiskunnalle ja tuleville sukupolville tulevaisuuden, joka on inhimillinen ja mahdollinen sekä palauttaa maapallomme elinvoimaisuuden, jotta elämä

maapallollamme kukoistaisi jälleen ja antaisi näin myös meille kestävän perustan elämällemme.

Nykyinen maailmamme ei ole mahdollinen

Nykyinen maailmamme ja elämäntapamme eivät ole enää mahdollisia, sillä elämme jo nyt yli luonnon kestokyvyn. Lähestymme myös aikoja, jolloin elämäntapamme menee yli inhimillisen kestokykymme, sillä ekologinen kestättömyys kulutuksessa ja tuotannossa, eriarvoistava ja epätasa-arvoinen talousjärjestelmä, lamaantunut ja talouden ohjauksessa oleva poliittinen järjestelmämme, velkaantuva ja rapistuva hyvinvointivaltiomme sekä jatkuvasti kasvavat psyykkiset ongelmat etenkin nuorten parissa ovat tekemässä maailmasta ja elämästä todella haasteellista. Lähestymme aikaa, jolloin elämästä tulee kamppailua niukentuvien resurssien puristuksessa ja se muuttuu jokapäiväiseksi selviytymistaisteluksi.

Emme tule selviytymään edessä olevasta taistelusta, jos vain vastustamme nykyistä järjestelmää ja vaadimme siltä toimenpiteitä – että se huolehtisi meistä ja tarpeistamme vaikka sitten velaksi ja tulevien sukupolvien tulevaisuudesta tinkien. Ei, meidän tulee nyt toimia itse omassa elämässämme tavalla, joka vie meitä kohti mahdollista ja kestävästä maailmasta ja joka ajan mittaan ajaa alas nykyisen kapitalistisen järjestelmän ja luo sen tilalle uuden, kestävämmän, ihmisten ja muun luonnon hyvinvoinnin turvaavan tavan järjestää elämämme ja yhteiskuntamme. Gandhin sanoin: Me olemme se muutos, jota maailmamme tarvitsee.

Tilanne Suomessa on useimmilla ihmisillä (vaikka ei kaikilla) edelleen todella hyvä, jos vertaamme sitä muuhun maailmaan ja Eurooppaan. Meillä on vielä aikaa ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin

nykyisen järjestelmämme sisällä, mutta en usko, että nykyinen, kapitalistinen talous-, poliittinen ja yhteiskunnallinen järjestelmämme pystyy muuttamaan ja muuttamaan omaa sisäistä todellisuuttaan ja logiikkaansa tarvittavassa määrin. Ratkaisun pitääkin tulla muualta: meiltä itseltämme. Meidän itsemme tulee näyttää mallia ja alkaa toteuttaa elämäntapaa, joka vie kohti mahdollista ja kestävästä maailmasta jo nyt.

Muutos kohti mahdollista maailmaa toteutuu, kun yhä useampi meistä tekee tietoisien valintojen ja alkaa muuttaa omaa elämäänsä mahdolliseksi. Kysymys on valinnoista, jotka vain sinä itse voit tehdä.

Nämä valinnat tarkoittavat

- aineellisen kulutustasomme merkittävää alentamista ekologisen rasituksen pienentämiseksi ja näin myös ilmastonmuutoksen hidastamiseksi
- pyrkimystä välttää yhteiskunnallisten hyvinvointipalvelujen käyttöä, jotta emme rasittaisi hyvinvointivaltion niukoiksi käyviä resursseja yli oman välttämättömän tarpeemme
- vetäytymistä tukemasta nykyistä talous- ja poliittista järjestelmää ja näin viemällä siltä oikeutuksensa edustaa meitä
- elämäntapamme muuttamista henkilökohtaista terveyttämme ja hyvinvointiamme luovaksi ja ylläpitäväksi ravinto- ja liikuntatottumuksiemme sekä sosiaalista elämäämme tervehdyttämällä – tämä myös vähentää meidän yhteiskunnallista rasitustamme
- elämämme muuttamista ”kokonaiseksi ja yhdeksi” vähentämällä erillisyyttä elämässämme; tämä tarkoittaa työn, vapaa-ajan ja sosiaalisen kanssakäymisemme ja

vaikuttamisemme muuttamista yhdeksi ja samaksi mielekkääksi *olemiseksi ja tekemiseksi*, jolla voimme ilmaista ja toteuttaa itseämme luonnollisesti ja meille luontaisella tavalla. Usein tämä tarkoittaa palkkatyön vähentämistä, minkä aineellisen kulutuksemme väheneminen mahdollistaa, ja ajan lisääntymistä elämässämme.

Uusi aika on valintoja, jotka kuka tahansa meistä voi itse tehdä ja vaikka heti omassa elämässään. Kysymys on valinnoista ja tahdosta niiden toteuttamiseksi.

Elämäntapamme muuttuu, kun puramme uskomuksiamme

Oman elämän muuttaminen ei usein ole helppoa hyvistä aikomuksista ja tahdosta huolimatta. Olemme niin tottuneet ja jumiutuneet nykyiseen elämäntapaamme, että vaikka tiedämme sen olevan kestävämmällä perustalla ja jopa omaa terveyttämme ja hyvinvointiamme uhkaava, jatkamme sen toteuttamista vaikka väkisin. Siksi tarvitsemme vapautumista nykyisyyttä ylläpitävistä uskomuksista. Tämä vapautuminen tapahtuu sisällämme, omassa todellisuudessamme ja siinä, kuinka näemme itsemme, toisemme ja ympäröivän yhteiskunnan ja maailman. Se tarkoittaa hiljentymistä ja itsemme vapauttamista siitä yhden mahdollisen maailman unesta, jossa olemme tottuneet elämään ja johon olemme niin samastuneet. Vapautumista käsityksestä, että nykyinen länsimainen elämäntapa on ainoa mahdollinen tapa elää hyvää elämää.

Sisäinen vapautumisemme ei ole erillinen oman elämäntapamme

muuttamisesta kestäväksi. Juuri purkamalla nykyisyyttämme ylläpitäviä uskomuksiamme voimme nähdä ja kohdata ne asiat, jotka ovat estäneet meitä muuttamasta omaa elämäämme. Kun teemme valintoja elämässämme ja alamme toteuttaa niitä, ne aiheuttavat hyvin usein meissä luonnollista vastarintaa ja muutoshaluttomuutta. Tuo on juuri se hetki, jolloin meidän tulee hiljentyä tarkastelemaan, mistä tämä muutosvastarinta kumpuaa, ja kohdata se silmästä silmään. Elämäntapaamme muuttavat valinnat ovat sisäisen muutoksemme välineitä ja koetinkiviä.

Me tarvitsemme molemmat – vapautumisen uskomuksistamme, mikä muuttaa sisäisen todellisuutemme, ja elämäntapamuutoksen, joka muuttaa ulkoisen todellisuutemme ja elämämme. Nämä molemmat muutosprosessit yhdessä muiden kanssa tulevat aikanaan tekemään myös yhteiskunnallisen ja taloudellisen järjestelmän muutoksen ja murroksen uuteen aikaan. Tässä prosessissa valta ei vaihdu toisen järjestelmän valtaan, vaan siitä tulee meidän itsemme vallassa ja hallinnassa olevaa valtaa. Meidän elämämme ja valintamme ovat valtaa, jotka muuttavat maailmamme ja elämämme ja tekevät niistä mahdollisia. Muutos ei ole nopea eikä tapahdu huomenna, mutta toteutuessaan riittävässä määrin ihmisten sydämissä ja elämässä se toteutuu varmasti.

Sanoista tekoihin – me teemme sen yhdessä

Puheet, protestit ja vastakkainasettelu eivät riitä nykyisten ekologisten, taloudellisten ja sosiaalisten ongelmien ratkaisemiseen. Emme voi odottaa emmekä olettaa, että poliittinen järjestelmä ja valtio pystyisivät tekemään mahdollisen maailman edellyttämät muutokset, vaikka me tukisimme niitä täysillä, tai että taloudellinen

eliitti luopuisi vapaaehtoisesti etuoikeutetusta asemastaan niin kauan kuin annamme sille rahamme tavalla tai toisella.

Sen sijaan me itse voimme saada tarvittavat muutokset aikaan kantamalla itse vastuun omalta osaltamme omassa elämässämme ja vetämällä tukemme pois niin poliittiselta kuin taloudelliseltakin valtajärjestelmältä. Ne pysyvät pystyssä vain niin kauan kuin me itse omilla valinnoillamme ja teoillamme niitä suorasti tai epäsuorasti tuemme. Nyt tarvitaan tekoja ja vastuunkantoa henkilökohtaisella tasolla.

Meidän varsinaisena tavoitteenamme ei ole nykyisten valtajärjestelmien kaataminen, vaan tavoitteena on muuttaa elämäntapamme kestäväksi, vastuulliseksi ja mielekkääksi – mahdolliseksi. Kun annamme tälle tavoitteelle kaiken tukemme omien valintojemme ja tekojemme kautta, ajan myötä myös poliittinen ja taloudellinen järjestelmä muuttuvat kestäviksi, vastuullisiksi ja mahdollista elämää ja maailmaa tukeviksi. Mutta me itse olemme muutoksen tekijöitä ja sitä eteenpäin vievä voima.

Usein sanotaan, etteivät yhden ihmisen vastuulliset valinnat vaikuta, mutta tämä ei pidä paikkaansa. Vaikka yhden ihmisen vaikutus esimerkiksi ekologiseen kestävyYTEEN ja valtajärjestelmään onkin pieni, esimerkin näyttäminen omassa elämässään voi olla juuri se tarvittava rohkaisu toiselle, joka myös haluaisi tehdä osansa mahdollisen maailman hyväksi, mutta ei siihen ilman kannustusta ja esimerkkiä pysty. Eivät suuret murrokset uuteen aikaan ole aiemminkaan alkaneet massojen voimin, vaan pienen edelläkävijäjoukon näyttäessä mallia. Myöhemmin massatkin ovat sitten heränneet tukemaan muutosta. Kerrotaan, että esimerkiksi Ranskan vallankumous, joka merkittävästi vaikutti länsimaisen sivistyksen ja valistuksen syntymiseen Euroopassa, käynnistyi ja

toteutui vain noin tuhannen ihmisen voimin. Nykyisin, kun apunamme ovat Internet ja sosiaalinen media, pienikin ryhmä voi käynnistää tarvittavan muutoksen, joka sitten vie uuteen. Tämä on nähty jo niin sanotun arabikevään mielenosoituksissa ja kansannousuissa, joissa jopa vain yhden ihmisen rohkea esiintulo ja vetoisuus ovat saaneet ihmiset kaduille ja valta on vaihtunut hyvinkin nopeasti – jopa neljässä viikossa, kuten kävi Egyptin ensimmäisessä vallankumouksessa.

Nyt emme ole kuitenkaan käynnistämässä kansannousua, vaan uuden, kestävämmän ja vastuullisemman elämäntavan tuovaa vallankumousta. Tämä vallankumous käynnistyy ensin omassa elämässämme ja sisällämme, sitten ulkoisessa yhteiskunnallisessa todellisuudessa. Tätä vallankumousta ei voi myöskään estää se, että uudet vallanpitäjät hylkäävät ajamansa asian ja jatkavat nykyistä menoa, sillä mikään ei voi estää meitä tekemästä elämässämme valintoja, jotka tuovat uuden vallan meille itsellemme. Kun muutamme oman elämämme ja sisäisen todellisuutemme, ei muutosta mahdolliseen maailmaan voi estää. Nykyiset vallankäyttäjät voivat toki hidastaa ja vaikeuttaa sitä, mutta eivät estää.

Kestävä vetäytyminen uuteen aikaan

Tässä vallankumouksessa ei ole kysymys kestävästä kehityksestä, vaan kestävästä vetäytymisestä (James Lovelock) – siitä, kuinka sopeudumme uuteen, mahdollisesti paljon kuumempaan ja epävakaampaan ilmastoon ja sen aiheuttamiin inhimillisiin, sosiaalisiin ja taloudellisiin kustannuksiin, ilman että tämä välttämätön vetäytyminen itsessään toisi niitä lisää.

Toteuttaessamme kestävää vetäytymistä omassa elämässämme ja sydämässämme olemme valmiimpia kohtaamaan joka tapauksessa edessämme olevat epävakaut tai jopa sekasortoiset ajat, ja kun olemme sisäisesti löytäneet vapauden kestäättömän elämäntapamme kahleista, niin pystymme myös silloin auttamaan muita ihmisiä, jotka eivät tätä vetäytymistä vielä ole tehneet.

Kuinka kauan meillä on vielä aikaa kestäväälle vetäytymiselle eli minkälainen aikaikkuna meillä on tarvittaville muutoksille elämäntavassamme, yhteiskunnassamme ja taloudellisessa järjestelmässämme, ei ole kovinkaan merkittävää. Me olemme jo ylittäneet maapallon vuosittaisen uusiutuvan biokapasiteetin, eikä se, riittääkö maapallomme jäljellä oleva biokapasiteetti 10 tai 100 vuodeksi, lopulta ole olennaista ”isossa kuvassa”. Jo nyt olemme saaneet nähdä lukuisia luonnonkatastrofeja ja -mullistuksia, jotka ovat antaneet esimakua tulevasta. Mitä nopeammin ja kestävämmiin vetäydymme, sitä siedettävämpiä tulevat ajat ovat. Helppoja tulevat vuosikymmenet eivät kuitenkaan ole, teimme niin tai näin. Se mahdollisuus meni jo.

Samanaikaisesti kun vetäydymme nykyisestä kestäättömästä elämäntavastamme, meidän tulee luoda uusia ratkaisuja, toimintamalleja ja sosiaalisia innovaatioita teknisten innovaatioiden lisäksi, jotta voimme alkaa rakentaa uutta, kestävää hyvinvointimallia ja -kulttuuria länsimaisen, kestäättömän kulutus- ja hyvinvointivaltion tilalle. Tarvitsemme uuden tavan järjestää taloutemme ja yhteiskuntamme, sillä kaikki eivät kuitenkaan tule luopumaan kestäättömästä elämäntavastaan. Ja tämä pitää erityisesti paikkansa nousevissa, kehittyvissä kansatalouksissa elävien ihmisten suhteen. Hehän ovat vasta lähestymässä modernia maailmankuvaa, johon kulutus ja kehitys kuuluvat olennaisina osina.

Meidän tulee luoda uusi hyvinvoinnin tuottamisen ja kulttuurin malli, joka ei enää perustu ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävämpiin käytäntöihin, jotta myös nämä kansakunnat ja ihmiset voivat omaksua ne, kun heidän ongelmansa käyvät ylivoimaisiksi. Tehtävämme on suoritettu vasta kun nämä vielä jäsentymättömät uudet hyvinvoinnin ja kulttuurin, talouden ja yhteiskunnallisen järjestelmän muodot on otettu laajasti käyttöön ja elämme maapallomme uusiutuvan biokapasiteetin puitteissa.

Et ole yksin

Osallistuminen uuteen aikaan vievään muutosprosessiin antaa hyväksynnän ”vapaaehtoiselle vaatimattomuudelle” ja ”kohtuullistamiselle”. Se antaa niille laajemman kontekstin ja merkityksen. Se luo yhteenkuuluvuuden tunnetta muiden elämän parantajien kanssa ja kertoo, että et ole yksin. Se yhdistää ”oman itsensä etsimisen ja kohtaamisen” konkreettiseen toimintaan arjessa ja omassa elämässä. Oma elämä toimii itsensä etsimisen välineenä. Se antaa itseä suurempaa merkitystä ja tarkoitusta elämällemme ja antaa selkeän tavoitteen ja vision, jota kohti kulkea.

Uusi aika kertoo, että ”paremman maailman ja elämän” puolesta voi toimia arjessa ja omassa elämässään. Ei tarvitse liittyä yhden asian liikkeisiin ja yhdistyksiin tai lähteä barrikadeille. Se ei pyri muiden ihmisten, yhteisöjen ja instituutioiden muuttamiseen. Se ei vaadi muuta kuin muutosta omassa elämässämme ja sisäisessä todellisuudessamme. Se antaa laajemman kontekstin uusille sosiaalisille innovaatioille, kuten vapaalle koululle, tietoiselle yrittäjyydelle, kokonaisvaltaiselle terveydenhoidolle, suoralle kansalaisvaikuttamiselle jne. Se herättää ihmiset näkemään, että

vaihtoehto ja ratkaisu nykyiselle ovat olemassa ja ovat mahdollisia ja että nykyinen meno on kohta mahdotonta.

Uusi aika edistää ihmisten omaa luontaista itsensä toteuttamista ja ilmaisua antamalla siihen lisää aikaa ja ”järkevän” perusteen. Se ei rajoita toteuttamismalleja tai -tapoja, vaan antaa niille kontekstin, merkityksen ja suunnan. Se perustuu vapauteen ja vapaaehtoisuuteen, ei paktoon. Se on uuden elämän ja kulttuurin luomista arjessa ja konkreettisesta tekemisestä käsin ”vastuuttamalla ja voimaannuttamalla” ihmiset itse ”vallankäyttäjiksi” omassa elämässään ja laajemmalti. Se on kasvualusta, josta uusi elämäntapa ja mahdollinen maailma syntyvät luonnollisesti ja yhteinen päämäärä kirkkaana loistaen.

Mikä on uuden ajan lupaus?

Uusi aika tekee sinusta vapaan ja onnellisen ihmisen ja antaa elämällesi merkityksen, kun teet siitä totta omassa elämässäsi ja vapaudut nykyisen todellisuutemme rajoittavista käsityksistä. Se antaa ihmiskunnalle ja tuleville sukupolville tulevaisuuden, joka on inhimillinen ja mahdollinen, sekä palauttaa maapallomme elinvoimaisuuden, jotta elämä maapallollamme kukoistaisi jälleen ja antaisi näin myös meille kestävän perustan elämällemme. Voisimmeko suurempaa lupaus ja tehtävää saadakaan?

Tule mukaan uuteen aikaan ja tee valintoja elämässäsi ja toteuta ne. Halutessasi voit kertoa tästä osallistumis päätöksestäsi myös muille ja kertoa, mitä muutoksia olet jo tehnyt elämässäsi ja mitä olet seuraavaksi tekemässä. Näin annat tukesi muutokselle, jota maailmamme todella kaipaa, ja rohkaiset myös muita tulemaan siihen mukaan.

Tehdään se yhdessä, tehdään se nyt.

Uusi aika antaa sinulle uusia herkkyyksiä

Kun olet aloittanut matkasi uuteen aikaan, omassa todellisuudessasi alkaa tapahtua muutoksia. Muutoksia tapahtuu, koska olet aloittanut matkan, jossa oma erillinen minäkuvasi ja sen vaikutus elämääsi alkaa vähentyä, ja elämän oma elinvoima ja ilmiöt tulevat aste asteelta näkyviin elämässäsi ja todellisuudessasi. Näihin muutoksiin ei liity mitään mystistä tai luonnotonta, vaan kyse on todellisuuden näkemisesi parantumisesta ja tämän uuden näkökyvyn herättämisestä uusista herkkyyksistä. Näitä uusia herkkyyksiä ovat mm. seuraavat:

Kyky nähdä itsesi selkeämmin

Alat nähdä omaa itseäsi, käyttäytymistäsi, tunteitasi ja ajatuksiasi yhä selkeämmin. Sisäinen kokemusmaailmasi on hetkittäin melkoista ”vuoristorataa”, kun kehoosi ja mieleesi sitoutunut tunneenergia vapautuu ja purkaa uskomuksiasi ja aiempia ”totuuksiasi”. Ajoittain voit todella hyvin ja ajoittain huonommin. Elämäntapasi alkavat muuttua ja tulla ”yksinkertaisemmiksi ja kestävämmäksi, ” ja huomiosi siirtyy yhä enemmän pois itsestäsi, ”ulos maailmaan”.

Kyky nähdä toisen ihmisen ”sisään”

Alat ymmärtää lähimmäistesi käyttäytymistä ja toiminnan motiiveja yhä selkeämmin. Ymmärrät, että ihmisen toiminta on lähes kokonaisuudessaan alitajuntaan tallentuneen ohjelmoinnin alaista. Se perustuu yksilöllisiin ja kulttuurisiin ehdollistumiin ja identiteetin sitomiseen näihin ehdollistumiin. Mitä paremmin alat tuntea itseäsi,

sitä paremmin alat tuntea toisia ihmisiä. Sosiaaliset suhteesi muuttuvat, ja erilaiset sosiaaliset ja kulttuuriset ilmiöt alkavat näyttäytyä ”uudessa valossa”.

Kyky nähdä sosiaalisen todellisuuden lainalaisuuksia

Alat ymmärtää yhä selkeämmin, että ne samat elämän ja mielen lainalaisuudet, jotka ovat määrittäneet sinun omaa erillistä minäkuvaasi ja siihen ehdollistumistasi, toimivat myös yhteisöllisellä ja yhteiskunnan tasolla. Näet, että eri elämän ilmentymisen tasoilla on käytössä samat pelisäännöt ”pienestä isoon”, ja tämä avaa sinulle mahdollisuuden ymmärtää elämää ja sen ilmentynyttä sosiaalista ja kulttuurista kontekstia ja todellisuutta yhä paremmin ja selkeämmin.

Kyky luoda uutta luonnollisesti

Alat ymmärtää elämän omia metodeja ja periaatteita oman, uutta luovan ilmentymisesi kehittämiseksi, ja pystyt myös yhä paremmin soveltamaan niitä. Näet, kuinka elämän oma luovuus ja tahto alkavat toteuttaa elämääsi ja sinä pystyt olemaan uutta luovan elämän prosessin aktiivinen osallinen. Sinulle tapahtuu ”onnellisia sattumia”, ja oikeita asioita tapahtuu juuri oikeaan aikaan. Tunnet olevasi mukana elämän virrassa, et ajopuuna, vaan aktiivisena osallisena.

Kyky ymmärtää uutta todellisuuden paradigmaa

Kun omat uskomuksesi ja erillinen minäkuvasi väistyvät ja niiden vaikutus omaan elämääsi vähenevät, niin oma maailmankuvasi ja todellisuuskäsityksesi alkavat muuttua ja alat nähdä maailmaa, elämää ja evoluutiota ns. uuden todellisuuden paradigman mukaisesti holistisesti, orgaanisesti, tietoisesti, evolutiivisesti, integraalisesti jne. Todellisuutesi perusta muuttuu perin pohjin, ja

sinusta tulee tulevaisuuden näkijä ja tekijä, jolle uusi paradigma antaa välineet toimia yhteiseksi hyväksi vastuullisesti ja kestävästi kohti ”mahdollista maailmaa”. Maailmankuvasi perustana on elämä ja sen evolutiivinen prosessi ja maailman ja kosmoksen konteksti.

Se, miten nämä uudet herkkyydet ilmenevät juuri sinussa, ei ole ennakkoon nähtävissä, eikä ole tiedettävissä, mihin suuntaan ja mille elämänalalle ne suuntautuvat.

Päätös, jonka teemme sydämessämme

Meidän tulee näyttää taloudelliselle ja poliittiselle eliitille, että kohtalomme, tulevaisuutemme, toivomme ja uskomme parempaan tulevaisuuteen eivät ole hetken ”tuulentupia” vaan päätös, jonka olemme tehneet sydämessämme. Emme saavuttaaksemme itsellemme tai yhteisöllemme etua muihin nähden, vaan nostaaksemme itsemme siitä suosta, johon ahneus ja oman edun tavoittelu lyhytnäköisesti ovat meidät ajaneet. Me emme ole syyttömiä itsekään, mutta me voimme olla ratkaisu. Eliitillä ei ratkaisua ole, koska he ovat kadottaneet kosketuksen omaan itseensä, elämään ja siihen todellisuuteen, jossa heidän edustamikseen oletetut elävät. Toki he tämän tietävät ja siitä myös omassa elämässään kärsivät, mutta järjestelmän tuottamien etujen houkutus saa heidät sen unohtamaan ja kestävämmän.

Me emme ole ketään vastaan, vaan olemme vapauden puolesta – miten se sitten eri muodoissaan ilmeneekin. Me olemme elämän ja ihmisyyden puolella. Tehtävämme on saada nyt valtaa käyttävät ymmärtämään, että on vaihtoehto – ennen kuin on liian myöhäistä. Mikäli tätä vaihtoehtoa ei haluta nähdä ja ajaudumme kaaokseen, silloinkin meidän on puolustettava kaikkien vapautta eikä sortua

siihen samaan, mistä nyt vallanpitäjiä syytämme. Siksi meidän tulee aina muistaa yhteytemme ja yhteinen tulevaisuutemme rajallisella maapallolla. Tulevaisuus on kaikkia varten, ja maapallo on yhteinen kotimme, josta meidän tulee pitää huolta oman ihmisyytemme huolenpidon lisäksi. Meidän ei tule luoda uutta järjestelmää, vaan luoda yhteys kaikkien ihmisten välille ja vapaus, jonka avulla pidämme itsekkäät halumme kurissa.

Ei anneta vallankumouksen syödä tällä kertaa lapsiaan. Yhdistykäämme globaalia muutosta varten – United for Global Change – kuten eräs mielenosoittajien tunnuslause meitä kehottaa tekemään.

Me olemme se muutos, jonka maailmamme tarvitsee

Osallisuustalous, jakamistalous, solidaarisuustalous, degrowth-liike, jälkikeynesiläisyys, yhteiskunnallinen yritystoiminta ym. ovat esimerkkejä uusista näkemyksistä, joilla voisimme muuttaa nykyistä kapitalistista ja kestämatöntä talouttamme enemmän ihmisyyttä, elämää ja maapalloa kunnioittavaan suuntaan. Nämä kaikki ovat avaamassa tietä eteenpäin, mutta jotakin näistä kaikista uusista talousmalleista kuitenkin mielestäni puuttuu. Ainakaan se ei ole niissä olennaisimpana sisältönä.

Ja se on meidän tavallisten ihmisten mukaan saaminen ja voimaannuttaminen olemaan se muutos, jonka haluamme maailmassamme ja elämässämme nähdä. Itse näen, että se, mitä nyt tarvitsemme, on ihmisyyden kasvu -liike – ei degrowth vaan human growth.

Olennaista on se, että tässä näkemyksessä kaikki toiminta perustuu meidän tavallisten ihmisten omassa arjessamme ja

elämässämme (ja itsessämme) tekemiin muutoksiin. Se syntyy arjesta ja elämästämme käsin, vapaudesta ja monimuotoisuudesta käsin. Se syntyy luonnollisesti ihmisten välisen vuorovaikutuksen ja yhteistyön pohjalta, ei teoreettisen mallintamisen, tutkimuksen tai organisoidun ajattelun välityksellä, jota luodaan pääasiassa yliopistoissa, ajatuspajoissa ja tutkijankammioissa. Tämän aika on vasta myöhemmin.

Ensin meidän tulee voimaannuttaa itsemme muutokseen ja luoda omasta elämästämme poliittinen muutosvoima ja esimerkki siitä, että uusi tapa elää on mahdollinen. Tavoitteenamme ei ole niinkään uuden talousmallin luominen nykyisen tilalle, vaan merkityksellisen, kestävän ja mielekkään elämän luominen meille kaikille. Siitä käsin kumpuavat sitten myös uudet tavat järjestää yhteiskuntamme ja elämäämme tukevat järjestelmät. Ensin meidän tulee todistaa itsellemme, että muutos ja uusi elämä ovat mahdollisia. Sen jälkeen uusi syntyy kyllä luonnollisesti.

Kysy itseltäsi: välitkö?

Tietämättömyys, itsekkyyks, henkinen laiskuus, välinpitämättömyys tai luonteen heikkous ovat ”kovia” väitteitä ja syitä sille, miksi emme ole kiinnostuneet tai miksi emme anna omaa panostamme aikamme ja omien ongelmien ratkaisemiseksi pysyvällä tavalla.

Ei ole aikaa, mitä se minulle kuuluu, en ole näitä ongelmia aiheuttanut, ei yksi ihminen mitään pysty tekemään, en tiedä mitä voisin tehdä tai mitään ei ole enää tehtävissä. Nämä ovat ”kevyitä” väittämiä ja syitä sille, miksi emme osallistu ”uuden ajan” tekemiseen mahdolliseksi ja aikamme ongelmien ratkaisemiseen.

Mutta ovatko nämä todellisia syitä olla osallistumatta ja

antamatta omaa panostamme? En usko, että ovat. Todellinen syy on jossakin muualla. Me emme ole tietämättömiä maailmamme ongelmista ja epäkohdista tai välitä vain omista asioistamme. Me emme ole henkisesti laiskoja tai välinpitämättömiä, eikä kyse ole luonteemme heikkouksista. Syy on jossain ihan muualla. Kysymys on mielestäni siinä, että emme uskalla olla rehellisiä itsellemme ja kuunnella sitä ”tietoa”, joka meistä useimmilla on sisimmässämme. Me tiedämme, että emme voi ihmiskuntana, yhteiskuntana ja yksilöinä jatkaa nykyistä kestämatöntä elämäämme. Tiedämme myös, ettei kukaan tule meitä ”pelastamaan” jos emme sitä itse tee. Tiedämme, että olemme suuren muutoksen ja murroksen edessä – muutoksen, joka meidän on välttämättä tehtävä. Meidän on muutettava elämämme ekologisesti ja sisäisesti kestäväksi – mahdolliseksi.

Ei ole kovinkaan paljon hyötyä pohtia sitä, mitä ovat syyimme, todelliset tai tekosyyimme, vaan katsoa ja kuunnella ”sisimpäämme”, olla sille rehellisiä, mitä kuulemme, ja toimia tämän tiedon varassa. Se on ensimmäinen askel, jonka voimme itse kukin ottaa vaikka juuri nyt. Välitätkö siitä, miten meille ja lapsillemme käy? Välitätkö siitä, että olemme tuhoamassa oman elämämme perustaa? Välitätkö siitä, onko oma elämäsi vain ”taistelua” jostakin paremmasta elämästä vai täyttää elämää, jota elät tässä ja nyt todeksi koko sydäimestäsi?

Uskon, että välität. Kuuntele siis itseäsi, ole rehellinen itsellesi ja toimi tämän tiedon varassa. Löydät kyllä tavan olla mukana uuden, kestävämmän maailman ja elämän luomisessa ja aikamme ongelmien ratkaisemisessa pysyvällä ja kestäväällä tavalla.

Ratkaisevat kysymykset

Mitkä ovat ne kysymykset, joihin meidän tulisi onnistuneesti vastata, jotta pystyisimme ratkaisemaan haasteemme? Me luomme ja ylläpidämme kapitalistista taloudellista, sosiaalista ja poliittista järjestelmää omalla palkka- tai muulla ansiotyöllämme ja kulutuksellamme, joita toteutamme markkinoilla. Koska me itse luomme ja tuemme tätä järjestelmää, niin me itse voimme myös lopettaa sen tukemisen ja lopulta viedä siltä elinvoiman, joka on nyt muodostumassa uhkaksi itsellemme ja maapallomme elinvoimalle.

Meidän täytyy tulevien vuosikymmenten aikana löytää ratkaisu maapallomme ja ihmisyytemme rajoissa pysyväälle elämäntavallamme, talous- ja poliittiselle järjestelmällemme ja kulttuurillemme. Olemme monesti yhtä mieltä tästä tavoitteesta ja pakosta, mutta kun siirrymme sanoista tekoihin, teot jäävät usein merkityksettömiksi ja vain huonoa omaatuntoamme ehkä parantaviksi, mutta pysyvää muutosta elämäntapaamme ne eivät tee.

Kun siirrymme materialistisesta ja vastuuttomasta elämäntavastamme ekologisesti ja sosiaalisesti vastuulliseen elämäntapaan, meidän tulee löytää vastauksia seuraaviin ratkaiseviin kysymyksiin:

- Miten teemme ymmärretyksi ja tavoiteltavaksi, että ekologisesti kestävä ja sosiaalisesti vastuullinen elämäntapa on aitoa ja kestävää hyvinvointia tuottava elämäntapa?
- Miten teemme yksinkertaisesta ja aineellisesti vaatimattomasta elämäntavasta sosiaalisesti ja kulttuurisesti hyväksyttävää, tavoiteltavaa ja suositeltavaa?
- Miten muutamme sosiaalisen kontekstimme ja

yhteiskunnallisen rakenteemme ekologisesti kestävää ja vastuullista elämäntapaa tukevaksi ja ylläpitäväksi?

- Miten vaihdamme ulkoisesti yltäkyläisen mutta kestäättömän elämäntapamme sisäisesti rikkaaksi ja ulkoisesti vastuulliseksi elämäntavaksi ja elämäksi?
- Miten vaihdamme itsemme ilmaisun, itsemme toteuttamisen ja identiteetin luomisemme tavarasta, rahasta ja muusta ulkoisesta sisäisiin arvoihin, jotka kumpuavat elämästä ja sen luomista merkityksistä ja jotka eivät ole enää ristiriidassa tulevaisuutemme kanssa?

Mikäli emme pysty löytämään vastauksia näihin ratkaiseviin kysymyksiin, niin kohtalomme on sinetöity katkeraan loppuun asti. Moni meistä on kyllä valmis tekemään elämästään kestävää ja vastuullista, mutta ilman yhteiskuntamme ja kulttuurimme tukea se ei ole useinkaan mahdollista. Uhraus on liian suuri ja sulkeminen nykyisen sosiaalisen kontekstin ulkopuolelle liian kova hinta maksettavaksi. Siksi tarvitsemme näkemyksiä, keinoja, hyväksyntää ja tukea uudelle, kestäväälle ja vastuulliselle elämäntavalle me myös "viralliselta" koneistoltamme. Silloin onnistumisemme on todennäköisempi.

Keskeiset teesit

Käänteisen vallankumouksemme tavoitteena ei ole nykyisten valtajärjestelmien kaataminen välittömästi, vaan tavoitteena on muuttaa elämäntapamme kestäväksi, vastuulliseksi ja mielekkääksi – mahdolliseksi. Kun annamme tälle tavoitteelle kaiken tukemme omien valintojemme ja tekojemme kautta, ajan myötä myös

poliittinen ja taloudellinen järjestelmä muuttuvat kestäviksi, vastuullisiksi ja mahdollista elämää ja maailmaa tukeviksi. Mutta me itse olemme muutoksen tekijöitä ja sitä eteenpäin vievä voima.

Keskeiset teesimme ovat:

- nykyisen poliittisen toiminnan tukemisen lopettaminen – esimerkiksi tekemällä äänestämättömyydestä aktiivista passiivisuutta, jonka avulla viemme siltä oikeutuksen edustaa itseämme
- oman elämämme tekeminen mahdollisimman kestäväksi ja vastuulliseksi aineellisen kulutuksemme osalta esimerkiksi vapaaehtoisen vaatimattomuuden ja kohtuullistamisen mallien mukaisesti
- uuden, merkityksellisen ja mielekkään tekemisen luominen omaan elämäämme esimerkiksi yhteisöllisten asumisen ja työn tekemisen ratkaisujen avulla
- uusien, sosiaalisten arvoinnovaatioiden luominen ja edistäminen eri elämän aloilla esimerkiksi työpajatoiminnan avulla
- oman evolutiivisen biopsykososiaalisen kehityksen edistäminen modernista ja postmodernista maailmankuvista ja kulttuurista kohti elämä- ja evoluutiokeskeistä maailmankuvaa ja kulttuuria